

[Arne Bjerregaard]

må sige klart, at vi ikke ønsker at danse efter nogens pibe eller efter dem, som svinger en pisk. Men økonomiministeren og andre regeringsmedlemmer har selv stillet os over for at tage en klar stilling i denne sag, netop ved i tide at udtale sig om, hvorledes fremtiden skulle formes på dette område, hvorledes lovgivningen skulle formuleres for dette område. Hvis vi så ikke tager klar stilling, ville det da blive udlagt, som om vi var enige med socialdemokratiet i dette synspunkt.

Derfor er vi nødt til at vælge det, der står os nærmere i synspunkter. Om end det ikke står os helt nært, må vi dog sige, at det står os betydelig nærmere end de udtalelser, som er kommet fra regeringsmedlemmer. Derfor må vi nødvendigvis stemme for det dagsordensforslag, som er fremsat af fru Kirsten Jacobsen. Regeringen har selv fremprovokeret det.

Maisted (FP):

Økonomiministeren siger demagogisk, at Industrirådets formand støtter de tanker, en socialdemokratisk regering kunne have med hensyn til skat på jord og parcelhuse. Men det er jo ikke helt det samme som det, Industrirådets formand reelt har sagt. Han har blot sagt: der er noget galt, når befolkningen med bedre resultat kan sætte sine penge i jord eller i fast ejendom i stedet for at placere dem i det produktionsapparat, vi alle skal leve af.

Det er et meget smart forsøg på at udnytte situationen af økonomiministeren, når man tænker på, at socialdemokratiet selv har skabt et højt skattetryk, et højt renteniveau. Det må man kompensere for med høje lønninger og et stort overforbrug af offentlige udgifter, alt sammen noget, der har betydet faldende overskud for de produktive erhverv. Så er der selvfølgelig ikke noget at sige til, at befolkningen reagerer sundt ved at købe hus og jord, hvor den rettelig burde have placeret sine penge i en industri, der skulle give dem et overskud og skulle give samfundet et overskud. Men det har socialdemokratiet jo forbudt dem, og derfor er der ikke noget at sige til, at man investerer dér, hvor man taber færrest penge.

Thorndahl (FP):

Jeg skal kommentere et par af statsministerens bemærkninger.

Statsministeren tilkendegav, at efter hans opfattelse var forespørgselsdebatten skabt af hensyn til kommunalvalget. Det må være rimeligt, at befolkningen får at vide, hvordan de står med hensyn til boligpolitikken og med hensyn til boligforholdene.

Hvorfor er det egentlig tilfældet her i dag, at så mange partier efterlyser, spørger til et boligpolitisk udspil fra regeringen? Der må svaret være: ja, det er i hvert fald regeringens egen skyld. Regeringen har i hvert fald været stærkt medvirkende til dette. Hvad er der sket? Der er sket det, at regeringen ved boligministeren kort efter sidste valg lovede et boligpolitisk udspil i efteråret 1977, men i efteråret 1977 fik vi at vide, at vi fik et boligpolitisk udspil i begyndelsen af dette år. Vi ved nu, at det får vi ikke, vi får ikke noget boligpolitisk udspil fra regeringen før efter kommunalvalget.

Det er rigtigt, at kommunalvalget nok spiller en rolle for debatten her i dag, men det er på en anden måde. Regeringen har nemlig ikke ønsket at komme med sit boligpolitiske udspil netop på grund af kommunalvalget. Regeringen har foretaget andre politiske udspil af hensyn til kommunalvalget, men når man ikke kommer med det boligpolitiske, er det netop også af hensyn til kommunalvalget.

Vi synes, at borgerne også før kommunalvalget bør vide, hvor de står, bør vide, hvad regeringen har i sinde at foretage sig på dette område efter kommunalvalget. Det synspunkt, som vi har markeret gennem vort dagsordensforslag, har vi jo gentagne gange ført frem på forskellig måde her i tinget. Der er ikke noget nyt i det fra vores side. Vi ønsker altså at hjælpe den danske befolkning, de danske ejerboligejere, med denne tilkendegivelse.

Økonomiministeren løftede som så mange gange før stokken over folketinget og sagde, at en række partier vidste eller måtte vide, at vi om et halvt til tre kvart år skulle ind i meget alvorlige forhandlinger. Jeg synes da nok, at det var rimeligt nu, når økonomiministeren nævner det, at fortælle lidt om, hvad det måtte gå ud på. Det kunne jo også være, at der var interesse hos befolkningen i at blive orienteret om dette. Jeg synes heller ikke, at det stemmer særlig godt overens med finansministerens tilkendegivelse for nylig, men det